

[71] می گردانی، و تو را می خوانم به آن اسم یکتای بی همتای. تو که در وحدانیت یکتاست و در بی نیازی بی همتا. و تو را می خوانم به آن نامت که با آن آب را از سنگ سخت شکافته و از هرجا که اراده نمودی جاری ساخته ای، و تو را می خوانم به آن نامت که با آن خلقت را آفریدی، و هر گونه که خواسته ای و هر طوری که خواسته اند روزیشان داده ای. ای کسی که روزها و شبها او را تغییر ندهند، تو را می خوانم به آنچه نوح تو را با آن خواند، آن هنگام که تو را مخاطب قرارداد، پس او و همراهانش را نجات داده و قومش را هلاک نمودی. و تو را می خوانم به آنچه خلیل تو ابراهیم با آن تو را خواند، آنگاه که تو را مخاطب قرارداد، پس او را نجات داده و آتش را بروی سرد و سلامت نمودی. و تو را می خوانم به آنچه کلیم تو موسی تو را با آن خواند، پس دریا (رودنیل) را شکافتی و او و بنی اسرائیل را نجات داده و فرعون و قومش را در آن غرق ساختی. و تو را می خوانم به آنچه روح تو عیسی تو را با آن خواند، آنگاه که تو را مخاطب قرار داد، پس او را از دشمنان نجات داده و بسوی خودت بالا بردی، و تو را می خوانم به آنچه حبیب تو و برگزیده و پیامبرت محمد، تو را با آن خواند، پس دعایش را اجابت کرده و از احزاب و گروهها نجاتش دادی و بر دشمنان یاریش نمودی.
